

Aleix Comas. Des de Zuric

D'AQUÀ• I D'ALLÀ€. Vaig arribar a Zuric l'estiu del 2012, per una barreja de motius personals i vocaci3 cient3fica. D'aleshores en33 he tingut la sort de treballar com a investigador en qu3mica a l'Escola Federal Polit3cnica (ETH), una instituci3 de gran prestigi fundada l'any 1855, que ha donat com a resultat 21 premis Nobel, a m3s de tenir com a alumne m3s destacat Albert Einstein.

Zuric és la ciutat més gran de Suïssa. Situada a la part nord-central del país, té uns 420.000 habitants, dels quals un 30% són estrangers. El cantó de Zuric es troba a la zona de parla alemanya del país i, per tant, l'idioma és una diferència important en comparació amb altres indrets del Suïssa on es parla francès, italià o en menor mesura el romanx. A més, una dificultat afegida a l'hora d'integrar-se és que al carrer no es parla l'alemany estàndard sinó un dialecte molt fort de l'alemany, l'anomenat alemany suís. El curiós del cas és que per escriure els suïssos alemanys fan servir l'alemany estàndard però per parlar, la variant dialectal. Tot i que també és veritat que amb alemany estàndard t'entén tothom i que com que a Zuric hi ha tants estrangers pràcticament tothom també parla anglès.

Moure-s'hi és molt fàcil i ràpid, ja que hi ha molts autobusos, tramvies i trens que connecten tota la ciutat i que funcionen -no és un mite!- amb puntualitat Suïssa. També la connexió de transports a nivell de tot el país és increïble, ja que es pot arribar pràcticament a tot arreu sense la necessitat de cotxe. L'estació de tren central de Zuric és imponent, fruit de l'època de la industrialització i és un constant anar i venir de gent cada dia, a totes hores. Per exemple, els caps de setmana d'ara l'hivern, a primera hora del matí, es veu gent de totes les edats amb les botes ja posades per anar a les pistes d'esquí, i és que a partir d'una hora de tren arribes a pistes. Es pot dir que bona part dels suïssos ja neixen amb els esquís posats. L'estació de tren també es seu del mercat de Nadal, l'Októberfest, i a causa de la seva alçada, també hi fan partits de volley platja amb grades i tot!

El llac de Zuric (Zurichsee) dóna molta vida a la ciutat, sobretot a l'estiu, on la gent s'hi banya a totes hores. Més amunt del llac hi ha el riu Limmat, on la gent es tira a l'aigua i es deixa portar pel corrent. A nivell turístic, la ciutat ens ofereix un barri antic dominat per la catedral, la Fraumünster, amb els vitralls de Marc Chagall, i a nivell cultural destaca la Kunsthaus (Museu d'Art) amb les escultures d'Alberto Giacometti. Tampoc no hi falten restaurants, on a la carta gairebé sempre es pot trobar el "Zürcher geschnetzeltes", el plat típic de la ciutat, a base de vedella, patata, xampinyons i vi blanc. A més, és molt agradable passejar pels nombrosos parcs, jardins i voltants de la ciutat. Arreu on aneu us abran amb un «Grüezi», la salutació en alemany suís, mentre que per dir adéu, es fa servir «adieu» com en francès, però pronunciat «ad-deh». Us envio, doncs, a tots vosaltres un «adieu» des de terres suïsses.

Aleix Comas i Vives treballa com a investigador en química a l'Escola Federal Politècnica de Zuric (Suïssa)

